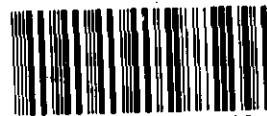

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UP/I 034-03/15-01/009
437-10/76-2016-069

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum prijmla	08-01-2016

Poslovni broj: UsII-41/15-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Blanše Turić i Jasminke Jenjić, članica vijeća, te Ivane Firšt, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ZLATNI LIPANJ j.d.o.o., Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, zastupanog po direktoru Hrvoju Šimiću iz Zagreba, Bleiweisova 27, protiv rješenja tuženika Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41, klasa: UP/I 034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske šume d.o.o. Zagreb, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, radi tržišnog natjecanja, na javnoj sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2015.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, klasa: UP/I 034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015.

Obrazloženje

Uvodno citiranim rješenjem odbacuje se inicijativa tužitelja za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2.

Tužitelj u tužbi navodi da je u svojoj inicijativi naveo podatke o mjerodavnom tržištu, te iscrpno ističe i obrazlaže razloge zbog kojih smatra pogrešnim utvrđenje tužene Agencije da zainteresirane Hrvatske šume d.o.o. nisu u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog zaštićenog ljekovitog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske.

Suprotno takvom zaključku ističe da su pogrešno utvrđene bitne činjenice, odnosno da nije na pravilan način uopće utvrđeno tko su sve sudionici tržišta na kojem djeluju Hrvatske šume d.o.o. kao ponuđač, odnosno dobavljač, na području županije koje poblizje navodi, te da je temeljem pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja došlo i do pogrešne primjene materijalnog prava. Također dodaje da mu nije omogućeno niti da se izjasni i očituje o činjenicama i okolnostima koje smatra bitnim za pravilno rješenje predmetne stvari.

Dodaje da obzirom šumama i šumskim zemljištima u vlasništvu Republike Hrvatske gospodari trgovačko društvo Hrvatske šume d.o.o., koje ujedno i utvrđuje vrstu šumskih proizvoda, visinu naknade za sakupljanje, te uvjete pod kojima ih građani mogu sakupljati, kao i način korištenja šume za odmor i rekreaciju i to među ostalim i općim aktima koje donosi to trgovačko društvo uz prethodnu suglasnost nadležnog Ministarstva, da time imaju ovlast nadzirati korištenje šumskih proizvoda, jer to reguliraju općim aktima te se nastavno u

tužbi osvrće na pobliže navedene propise koje smatra mjerodavnim za donošenje pravilne i zakonite odluke u konkretnoj stvari.

Dodaje da je dana 9. travnja 2015. zaprimio dopis Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja klasa: UP/I-034-03/15-01/007, urbroj: 580-09/84-2015-015 od 27. ožujka 2015. u kojem se među ostalim navodi da se uz ostalo prikupljaju podaci i obavijesti o tržištu sakupljanja samoniklih biljaka i njihovih dijelova u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa na području Republike Hrvatske s čim u vezi je uz podnesak broj: 14-100/244-12 od 20. prosinca 2014. u prilogu tužitelj dostavio tuženoj Agenciji i zapisnik sa sastanka o sakupljanju ljekovitog bilja na području Uprave Šuma, Podružnice Split (nadalje u tekstu: UŠP Split).

Također navodi da je uz daljnji podnesak od 28. siječnja 2015. dostavio i drugu dokumentaciju tuženiku, uključujući Analizu stanja prirode u Republici Hrvatskoj iz kojeg proizlazi koja količina samoniklog bilja je sakupljena prema dostavljenim izvješćima u prethodnim razdobljima. Dodaje da iz navedene dokumentacije proizlazi da su svakako na području kojim gospodare Hrvatske šume d.o.o., UŠP Split na područjima pobliže navedenima u vladajućem položaju u smislu odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja ("Narodne novine" 79/09. i 80/13. – nadalje u tekstu: ZZTN), a da se takva situacija nije niti u kasnijem razdoblju izmijenila u značajnoj mjeri.

Također dodaje da je pogrešno utvrđeno činjenično stanje, a time i pogrešno primijenjeno materijalno pravo utemeljeno na konstataciji da bi divlja vrsta smilje bila strogo zaštićena divlja vrsta ili na bilo koji način zaštićena u smislu odredaba Zakona o zaštiti prirode. Uz to napominje da niti jednim propisom nije pobliže propisan postupak zaključivanja ugovora s trgovačkim društvom Hrvatske šume d.o.o. temeljem kojih djeluju kao ponuđač, odnosno dobavljač samoniklog zaštićenog ljekovitog i aromatičnog bilja.

Stoga zaključuje da navedeno trgovačko društvo autonomno bira s kojim će poduzetnicima poslovati obzirom da njihove poslove vodi Uprava društva, te na kraju u tužbi predlaže održavanje rasprave, te provođenje pobliže navedenih dokaza pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u cilju pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja odlučnog za rješenje predmetne stvari, kao i saslušanje svjedoka koje poimenično navodi.

Navodeći te i druge razloge zbog kojih smatra da je temeljem pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog nepravilne primjene materijalnog prava donesena nezakonita odluka na štetu tužitelja, predlaže da nakon cjelokupno provedenog postupka Visoki upravni sud Republike Hrvatske donese presudu kojom se poništava osporeno rješenje od 21. travnja 2015. te predmet vraća na ponovni postupak tuženiku.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je osporeno rješenje doneseno temeljem pravilno utvrđenog činjeničnog stanja uz izvođenje pravilnog zaključka temeljem pravilno utvrđenih činjenica i uz pravilnu primjenu odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, te pravilnu primjenu odredaba Zakona o općem upravnom postupku.

Također se dodaje da je izvršen uvid i u odredbe drugih zakona, te podzakonskih propisa mjerodavnih za rješenje ove stvari koji uređuju predmetnu materiju te da je izvršen i uvid u presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-97/2013-6 od 19. ožujka 2014. i predmet Agencije klasa: UP/I 034-03/13-01/024.

U provedenom prethodnom ispitivanju stanja na mjerodavnom tržištu djelatnosti sakupljanja samoniklog, zaštićenog ljekovitog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske da je nesporno utvrđeno da Hrvatske šume d.o.o. nisu u vladajućem položaju na tom tržištu u smislu odredaba ZZTN-a slijedom toga da nisu niti mogle počinuti zlouporabu na bilo koji od načina propisanih tim Zakonom.

Dodaje da su razlozi za takvo stajalište i zaključke već iscrpno navedeni te obrazloženi u osporenom rješenju zbog čega je netočna i tvrdnja tužitelja da su počinjene povrede pravila

postupka, odnosno da je nepotpuno i nepravilno utvrđeno činjenično stanje jer da nije utvrđeno tko su sve sudionici tržišta na kojem djeluju Hrvatske šume d.o.o. kao ponuđač, već je takav navod proizvoljan i zaključak tužitelja shodno tome netočan.

Dodaje da je u konkretnom slučaju inicijativu tužitelja razmotrio uzimajući pri tome sve bitne elemente i aspekte tržišnog natjecanja s time da je polazna točka u svim analizama tržišnog natjecanja, pa tako i u konkretnom slučaju bila definiranje mjerodavnog tržišta, a potom utvrditi da li su ispunjene daljnje propisane pretpostavke koje moraju biti skupno ostvarene da bi se mogla utvrditi zlouporaba vladajućeg položaja. S obzirom da je nesporno utvrđeno da tužitelj i Hrvatske šume d.o.o. nisu konkurenti, niti izravni tržišni takmaci na tržištu da je time prestao postojati jedan od bitnih uvjeta u povodu kojeg je tužitelj i podnio inicijativu. To stoga jer Hrvatske šume d.o.o. djeluju na način da reguliraju međusobne poslovne odnose s drugim poduzetnicima uz isključivo pridržavanje zakonske regulative koja obvezuje Hrvatske šume d.o.o. da ugovore zakluče s onim poduzetnicima koji su nositelji ovlaštenja, te uz propisane uvjete određene rješenjem nadležnog ministarstva. To nastavno znači da ne može biti riječi u konkretnom slučaju o tržišnom natjecanju kao obliku konkurencije između Hrvatskih šuma d.o.o. i sakupljača samoniklog bilja u koje spada i tužitelj, jer se Hrvatske šume d.o.o. ne mogu ponašati u značajnoj mjeri neovisno u odnosu na sakupljače samoniklog bilja jer nemaju autonomno pravo birati s kojim će poduzetnicima poslovati i uz koje uvjete.

Slijedom toga je pravilan i daljnji zaključak da se Hrvatske šume d.o.o. ne nalaze u vladajućem položaju na predmetnom mjerodavnom tržištu te da time nisu mogle zlouporabiti vladajući položaj na bilo koji od zakonom propisanih načina zbog čega niti bilo kakvo daljnje utvrđivanje tko su sudionici tržišta na strani potražnje samoniklog zaštićenog bilja u smislu propisa koji reguliraju područje zaštite tržišnog natjecanja ne bi bilo odlučno niti od utjecaja na rješenje predmetne stvari zbog čega bi i poduzimanje dodatnih radnji u ovom slučaju bilo bespredmetno.

Napominje da je bilo potrebno uzeti u obzir i činjenicu da je već ranije predmet ocjene bila inicijativa tužitelja na istom mjerodavnom tržištu, koja je također odbačena iz razloga jer ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, a koju odluku je potvrdio Visoki upravni sud Republike Hrvatske presudom od 19. ožujka 2014. odlučujući u upravnom sporu broj: UsII-97/2013 u povodu tužbe tužitelja Zlatni lipanj j.d.o.o. iz Zlatar Bistrice protiv rješenja tužene Agencije klasa: UP/I-034-03/13-01/024, urbroj: 580-05/76-2013-022 od 5. rujna 2013.

Obzirom na naprijed navedeno dodaje da je tužitelj u ranijem razdoblju već podnosio istovjetne inicijative za pokretanje postupka utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja Hrvatskih šuma d.o.o. na istom mjerodavnom tržištu, te konačno bitnom činjenicom smatra da je dana 16. ožujka 2015. tužitelj zaključio ugovor sa Hrvatskim šumama d.o.o. na koji način je u suštini prestao postojati i predmet, odnosno povod podnošenja inicijative u ovom slučaju.

Zaključno tuženik ističe da su tužbeni navodi u cijelosti neosnovani zbog čega predlaže Sudu da tužbu odbije kao i provođenje daljnjih dokaznih prijedloga jer bi provođenje istih obzirom na već utvrđeno bilo bespredmetno.

Zainteresirana osoba, Hrvatske šume d.o.o. iz Zagreba u odgovoru na tužbu navodi da je tužitelj postavio zahtjeve za sakupljanje samoniklog bilja na području nekoliko organizacijskih jedinica Hrvatskih šuma d.o.o., te da nadležna šumarija utvrđuje vrijeme i lokaciju na kojoj će se sakupljati nedrvni šumskih proizvodi (ljekovito bilje) sukladno odredbama Pravilnika o korištenju nedrvenih šumskih proizvoda. Nastavno dodaje da je za sakupljanje zaštićenog samoniklog bilja koje primjerice navodi potrebno ishoditi dopuštenje Ministarstva zaštite okoliša i prirode, te kada se samoniklo bilje skuplja na tuđem zemljištu

što je ovdje slučaj da je potrebno ishoditi i suglasnost vlasnika sukladno odredbama Pravilnika o sakupljanju zaštićenog samoniklog bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa, a da za sakupljanje nezaštićenog samoniklog bilja (npr. kadulja, vrisak, šmrika i dr.) u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa nije potrebno ishoditi prethodno dopuštenje tog Ministarstva ali je potrebna prethodna suglasnost Hrvatskih šuma d.o.o. (nadležne šumarije).

Dodaje da su nakon pribavljanja očitovanja nadležnih organizacijskih jedinica (šumarija) pripremljeni prijedlozi ugovora o sakupljanju samoniklog bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa i to uz istovjetne uvjete kao i u slučaju kada se ugovor sklapa s drugim sakupljačima ljekovitog i aromatičnog bilja jer je riječ o tipskim ugovorima koji tužitelja ne diskriminiraju, niti mu sprječavaju pristup tržištu samoniklog bilja.

Također da je u cijelosti prihvaćen zahtjev tužitelja za sklapanje ugovora osim u odnosu na samoniklo bilje – smilje za koje je raspisan javni poziv za sakupljanje. Dodaje da prema rješenju Ministarstva zaštite okoliša i prirode od 23. siječnja 2015. tužitelj ima dopuštenje za sakupljanje svježe berbe smilja ovisno o području na kojem se bilje sakuplja i to u pobliže navedenom razdoblju. Navedeni prijedlozi ugovora su tužitelju dostavljeni u najkraćem mogućem roku koji je tužitelj dana 22. travnja 2015. i potpisao.

Na kraju se osvrće i na visinu naknade za sakupljanje samoniklog ljekovitog i aromatičnog bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa koja se određuje ovisno o sakupljenoj količini ljekovitog i aromatičnog bilja u svježem stanju, prema članku 8.1.1.d Cjenika nedravnih šumskih proizvoda ur.broj: DIR-01-13-7185/07, koje je tuženik donio 20. ožujka 2014., uz prethodnu suglasnost Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske, a u skladu s člankom 5. Pravilnika o korištenju nedravnih šumskih proizvoda.

Slijedom toga je smatra zainteresirana tuženik u cijelosti utvrdio bitne činjenice i okolnosti na kojima je utemeljio odluku uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pa predlaže Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske da odbije tužbu kao neosnovanu i tužitelja obveže na naknadu troškova postupka.

Tužitelj je nakon podnošenja tužbe dostavio Sudu podneske koji su dostavljeni na očitovanje tuženiku i zainteresiranoj osobi, te je također Sudu podnio zahtjev dana 24. studenoga 2015. za izuzeće sudaca ovoga vijeća te je rješenjem predsjednika Suda broj: 39 Su-463/2015-4 od 24. studenoga 2015. zahtjev tužitelja odbijen, koje rješenje je uručeno tužitelju.

Tužba nije osnovana.

U ovom upravnom sporu Sud je održao javnu raspravu 30. studenoga 2015. u nazočnosti tužitelja, tužene i zainteresirane osobe te je strankama omogućeno izjasniti se o svim zahtjevima i navodima druge stranke, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovoga upravnog spora, kao i naknadno podnesenim podnescima tužitelja.

Ocjenjujući osnovanost tužbe na osnovi sadržaja spisa predmeta i u upravnom postupku utvrđenog činjeničnog stanja, priloženih isprava, a sve u okviru navoda i razloga iz tužbe, Sud ne nalazi da bi u provedenom postupku došlo do povrede pravila postupka, pogrešno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava.

Prema odredbi članka 38. stavka 5. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja ("Narodne novine" 79/09. i 80/13.) ako Agencija na temelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu u smislu članka 32. točke 1a) i b) utvrdi da nema mjesta za pokretanje postupka u smislu odredbe ovog Zakona, dužna je nakon utvrđenja stanja na mjerodavnom tržištu, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana zaprimanja inicijative za pokretanje postupka o tome donijeti rješenje i isto dostaviti podnositelju inicijative iz članka 37. ovog Zakona. Stavkom 9. navedenog članka Zakona propisano je da je Agencija u rješenju iz stavka 4., 5., 6. i 7. ovoga članka dužna na nedvojbenu

način navesti razloge zbog kojih nema javnog interesa za pokretanje postupka, odnosno nema uvjeta za pokretanje postupka s time da ne postoji obveza Agencije da ocjenjuje i obrazlaže svaki prijedlog podnositelja inicijative pojedinačno.

S tim u vezi prema podacima spisa predmeta dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je temeljem dostavljene dokumentacije i utvrđenog činjeničnog stanja tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja razmatralo ovaj predmet i donijelo odluku da se inicijativa tužitelja odbaci jer da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja, sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ljudevita Farkaša Vukotinića 2 (nadalje: Hrvatske šume).

Naime, tužitelj je podnio inicijativu u kojoj u bitnom navodi da je poduzetnik Hrvatske šume zloupotrijebio vladajući položaj na način da je istome onemogućio obavljanje poduzetničke djelatnosti sakupljanja samoniklog bilja svojite: smilje, lovor, kadulja, vrisak, šmrika i konopljika u pobliže navedenim količinama, sukladno rješenju Ministarstva zaštita okoliša i prirode klasa: UP/I 612-07/14-41/226, urbroj: 517-07-1-1-2-15-10 od 23. siječnja 2015. na područjima Zadarske, Šibensko-kninske, Splitsko-dalmatinske, Dubrovačko-neretvanske, Primorsko-goranske, Ličko-senjske i Istarske županije, odnosno nametanjem nepoštenih cijena na tržištu jer su cijenu za sakupljanje samoniklog bilja podigle sa 0,50 kn na iznos od 1,00 kn/kg do 2,00 kn/kg.

S tim u vezi tužitelj kao podnositelj inicijative dodaje da je u razdoblju od 3. do 10. veljače 2015. nadležnim Upravama šuma – Podružnicama (nadalje u tekstu: UŠP) poslao zahtjeve za zaključenje ugovora za sakupljanje pobliže navedenog bilja, uz požurnicu od 5. ožujka 2015. Također tužitelj kao podnositelj inicijative od tužene Agencije traži da donese rješenje u smislu odredaba članka 13. i 14. ZZTN-a, te odredi sankcije, a ujedno da ukine i odredbu točke 1d Cjenika nedravnih šumskih proizvoda broj: DIR-01-13-7185/07 od 20. ožujka 2014., koje je donijela Uprava Hrvatskih šuma.

Nakon toga je u povodu podnesene inicijative tužena Agencija pobliže navela propise koji uređuju predmetnu materiju, odnosno djelatnost sakupljanja samoniklog bilja svojite smilje na način pobliže obrazložen u obrazloženju osporenog rješenja, uz daljnji navod s obzirom na vrstu biljaka na koje se odnosi inicijativa što se sve smatra šumskim proizvodima, te da su to među ostalim i proizvodi koji se sakupljaju za hranu ljudi i/ili lijekove: ljekovito, aromatično, začinsko bilje i drugo bilje, te da s tim u vezi članak 27. stavak 2. Pravilnik o korištenju nedravnih šumskih proizvoda, propisuje da će se u slučaju kada se nedrvni šumski proizvodi sakupljaju u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa što je ovdje upravo slučaj, ugovorom regulirati mogućnost njihova sakupljanja i ubiranja uz prethodno ishodenje dopuštanja i uvjeta od Ministarstva zaštite okoliša i prirode (u daljnjem tekstu: MZOP).

Nadalje je tužena Agencija uzimajući u obzir cjelokupnu pravnu regulativu koja regulira predmetnu materiju, te sadržaj inicijative tužitelja kao mjerodavno tržište u konkretnom slučaju odredila tržište sakupljanja samoniklog zaštićenog ljekovitog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske, te nakon ispitivanja stanja na predmetnom mjerodavnom tržištu, utvrdila da Hrvatske šume kao ponuđač, odnosno dobavljač samoniklog zaštićenog ljekovitog i aromatičnog bilja nisu konkurent niti izravni tržišni takmac sakupljača samoniklog bilja jer djeluju na način da samoreguliraju međusobne poslove odnose s drugim poduzetnicima uz isključivo pridržavanje zakonodavne regulativne koja ih obvezuje da ugovore o sakupljanju nedravnih šumskih proizvoda zaključe s poduzetnicima nositeljima ovlaštenja uz uvjete određene rješenjem nadležnog Ministarstva. To konkretno znači da ne postoji tržišno natjecanje kao oblik konkurencije između Hrvatskih šuma i sakupljača samoniklog bilja u koje spada i tužitelj kao podnositelj inicijative jer se Hrvatske šume ne

• mogu ponašati u značajnoj mjeri neovisno u odnosu na sakupljače samoniklog bilja jer nemaju autonomno pravo birati s kojim će poduzetnicima poslovati i uz koje uvjete.

Time je nadalje tužena Agencija pravilno zaključila da je uvjet da bi bila riječ o sprječavanju, ograničavanju ili narušavanju tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja skupno ispunjenje dva uvjeta: 1. da se konkretan poduzetnik nalazi u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu u smislu članka 12. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, te 2. da taj vladajući položaj zlouporabljuje na neki od načina navedenih u članku 13. tog Zakona. Obzirom da je prvi navedeni uvjet ovdje izostao, da nema potrebe niti razloga ispitivati druge uvjete i okolnosti, odnosno način djelovanja jer da se Hrvatske šume ne nalaze u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog zaštićenog bilja u Republici Hrvatskoj.

Dakle, uzimajući u obzir sve naprijed navedeno kao i podatke spisa predmeta ovaj Sud ocjenjuje pravilnim zaključak tužene Agencije da je prestao postojati predmet u povodu kojeg je i podnesena predmetna inicijativa jer su tužitelj i Hrvatske šume zaključile i prije podnošenja inicijative ugovor o sakupljanju ljekovitog bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa zbog čega nadalje proizlazi da Hrvatske šume ne odbijaju poslovnu suradnju s tužiteljem. Stoga obzirom je izostao jedan od bitnih uvjeta za utvrđivanje zlouporabe vladajućeg položaja odnosno da se Hrvatske šume ne nalaze u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu da nije bilo osnove za daljnje utvrđivanje uvjeta i okolnosti koje se tiču tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja na mjerodavnom tržištu, jer iz navedenih razloga tužitelj nije diskriminiran u odnosu na druge poduzetnike s kojima su Hrvatske šume sklapale ugovore.

Stoga, a kako Hrvatske šume ne ostvaruju vladajući položaj na mjerodavnom tržištu to niti određivanje visine naknade za sakupljanje drvnih šumskih proizvoda u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa ne može biti predmetom ocjene tužene u ovom postupku. Dodaje se da se visina te naknade određuje sukladno posebnim propisima, te da provedba Zakona o šumama kao i propisa donesenih temeljem tog Zakona može biti predmet posebnog inspekcijskog nadzora koji obavlja šumarska inspekcija Ministarstva nadležnog za poslove šumarstva iz kojeg razloga tužena Agencija nije niti razmatrala prijedlog tužitelja koji sadrži inicijativa, a tiče se ocjene pobliže navedenih odredaba Cjenika nedrvnih šumskih proizvoda broj: DIR-01-13-7185/07 od 20. ožujka 2014., jer nije nadležna za donošenje odluke u vezi tog dijela prijedloga.

S obzirom na naprijed navedeno osporeno rješenje se uz obrazloženje razloga kakve je u njemu dano koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti ne može ocijeniti nezakonitim, pa je Sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12. i 152/14.) presudio kao u izreci.

U Zagrebu 30. studenoga 2015.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpisala ovlaštena službenik

